

РЕШЕНИЕ

№ 3315

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Рачев, като разгледа дело номер **3711** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Н. Д. Т. от град С. против решение на Софийски районен съд, 2 състав, постановено в публично съдебно заседание на 14.04.2011г., с което на основание чл.21 и чл. 25, ал.2 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия /ЗООРПСМ/ жалбоподателят е признат за виновен в това, че на 26.02.2011г. в град С., на стадион Г А по време на футболна среща между отборите на ПФК „Л” и ПФК „ЦСКА” е извършил противообществена проява, изразяваща се в повреждане на чуждо имущество – чупене на оградата, разделяща трибуните на футболното игрище и доколкото деянието не съставлява престъпление от общ характер, на основание чл.25, ал.2 от ЗООРПСМ му е наложена глоба в размер на 1 000 лева и забрана да посещава футболни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

С определение № 1229/02.05.2011г. постановено по в.н.а.х.д. № 1860/2011г. С градски съд, VI въззивен състав е изпратил жалбата на АССГ по подсъдност.

Н. Т. оспорва решението на СРС, с което му е наложено административно наказание и принудителна административна мярка по чл. 25, ал.2 от същия закон с оплаквания, които систематизирани се свеждат до следното: засегнато е правото му да бъде информиран за характера и причините за обвинението, което

в случаите на дребно хулиганство се приравнява на престъпление, за да има време да подготви защитата си; допуснати от съдебния състав нарушения на съдопроизводствените правила по НПК – като свидетел е разпитано лице, което същевременно има и качеството на специалист – технически помощник съгласно чл. 126, ал.2 от НПК във връзка с чл. 148 от същия кодекс; съставеният акт за установяване на нарушение по ЗООРПСМ не му е предявен; твърди грубо погазване на презумпцията за невинност от страна на съда, във връзка с изказване, направено от председателя на състава в интервю за вестник „7 дни спорт“ от 02.03.2011г., както и че по същество не е извършил противообществената проява, за която е признат за виновен, респективно че същата не подлежи на санкциониране с максималната, предвидена от закона глоба от 1000 лева.

Иска се делото да бъде върнато и гледано от друг състав, поради допуснатите процесуални нарушения.

Алтернативно се поддържа искане да бъде оневинен, тъй като не е извършил твърдяното нарушение, респективно да му бъде наложено наказание под определения от закона минимум поради маловажност на деянието на основание чл. 51 от ЗООРПСМ във връзка с чл. 39, ал. 2 от ЗАНН.

Участващият в съдебното производство прокурор от С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид изложеното в жалбата, с която е сезиран, характера на оспорения съдебен акт и извърши преценката на наличните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е решение на С районен съд, издадено в производството по реда на чл. 30 - 33 от ЗООРПСМ. По съображения аналогични на изложените в мотивите на решение № 3/04.05.2011г. на Конституционния съд на РБ по конституционно дело № 19/2010г. /обн. ДВ бр. 38/17.05.2011г./, с което нормата на чл. 7, ал.1 от УБДХ е обявена за противоконституционна в частта „не подлежи на обжалване и“, следва да се приеме, че нормата на чл. 34 от ЗООРПСМ, препятстваща обжалването на решението по чл. 33 от същия закон, ограничава правото на защита на наказаното лице извън необходимото за осъществяването на правосъдието и противоречи на чл. 34, ал.1 от Конституцията на РБ. В тази връзка следва да се има предвид, че противообществените прояви по чл. 21 от ЗООРПСМ /спортно хулиганство/ са непристойни прояви от категорията на визираните в чл. 1, ал.2 от УКАЗ № 904 от 28.12.1963 г. за борба с дребното хулиганство, като единствената им отлика от последните е, че се извършват при и по повод провеждането на спортни мероприятия. В процесния случай, подобно на УБДХ забраната за обжалване на решението се отнася до всички наложени наказания, включително „глоба“ и принудителна административна мярка.

С оглед на изложеното, настоящия съдебен състав намира, че решението на СРС постановено по НАХД № 6946/2011г. подлежи на инстанционен контрол за

законосъобразност. Според съдебната практика на смесения петчленен състав по чл. 135 от АПК по спорове за подсъдност, компетентни да разгледат процесната жалба са административните съдилища.

Жалбата е подадена от надлежна страна и в 14 – дневен срок от постановяване на съдебния акт в присъствието на санкционираното лице, поради което е процесуално допустима.

Съдебното производство пред СРС е образувано във връзка с преписка рег. № 11653/2011г. и съставен на 14.04.2011г. акт за установяване на нарушение по ЗООРПСМ против Н. Д. Т., за това, че на 26.02.2011г. в град С., на стадион Г А по време на футболна среща между отборите на ПФК „Л” и ПФК „ЦСКА”, в сектор „Г” е извършил противообществена проява, изразяваща се в повреждане на чуждо имущество – чупене на оградата, разделяща трибуните на футболното игрище, рита счупеното метално платно, подпряно на високоговорителната уредба, която се намира на пистата в непосредствена близост до сектора, при които действията лицето е проявило изключително агресивно поведение.

С протокол по чл.29, ал.2 от ЗООРПСМ от 17.03.2011г., подписан от Г А Г - полицейски служител и В И Каралийски – оператор в С. е приобщен един брой CD – R 80 min, 700 Mb, 52x ЕМТЕС с посочен фабричен номер със запис от футболната среща на 26.02.2011г. и файл съдържащ два броя снимки на лист формат А4.

Според справка от 18.03.2011г. в Единния автоматизиран регистър на АИС „Спортни хулигани” към НИЦССМ - МВР за жалбоподателя няма данни да е установяван като извършител на противообществена проява.

Съгласно Експертна справка № 91/Е-2011 изготвена от Б Т Жотев – вещо лице в областта на криминалистиката в ОЕКД – С. на представените два броя цветни изображения на хартиен носител формат А4 се установява лице със сходни външни признаци с тези от снимката на АИС – БДС за лицето на Н. Д. Т. с посочено ЕГН. Според експерта за категоричен отговор за идентичност е необходимо сравнителния материал да е заснет при същия ракурс.

Към административната преписка са приложени протоколи за разпит на свидетелите Г А Г от 19.03.2011г. и на В И Каралийски – от 28.02.2011г.

След съставяне на акта преписката е изпратена на основание чл. 30 от ЗООРПСМ на районния съд.

В хода на съдебното производство видно от съставения протокол от о.с.з. на 14.04.2011г. по НАХД 6946/2011г. на жалбоподателя е дадена възможност да упълномощи адвокат, като делото е отложено за по-късен час. По делото е разпитан като свидетел В Каралийски, който посочва, че работи като оператор в С. – СПС и на 26.02.2011г. е извършвал заснемане на поведението на феновете по време на футболната среща на 26.02.2011г. в сектор „Г”.

При тези фактически данни е постановено атакуваното съдебно решение по чл. 33, ал.1, т.1 от ЗООРПСМ, с което Т. е признат за виновен в извършването на противообществена проява по чл.21 от ЗООРПСМ, изразяваща се в увреждане на чуждо имущество - чупене на оградата, разделяща трибуните на футболното

игрище на стадион Г А и му е наложена глоба размер от 1000 лева и принудителна административна мярка – забрана за посещение на футболни мероприятия в страна и чужбина за срок от една година.

Настоящата инстанция като извърши преценка на наложеното наказание съобразно наведените от жалбоподателя доводи, намира, че жалбата е частично основателна – само по отношение възраженията за несъразмерност на наложената глоба. Останалите доводи за допуснати съществени нарушения от СРС в производството по чл. 30 от ЗООРПСМ са неоснователни и не намират опора в наличните по делото доказателства. Аргументите за това са следните:

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят е извършил противообществена проява по чл. 21 от ЗООРПСМ на посоченото в решението място и време, изразяваща се повреждане на чуждо имущество – чупене на оградата, разделяща трибуните от футболното игрище на стадион Г А. Това се потвърждава по безпротиворечив начин от всички налични писмени, гласни и веществени доказателства, както и от приложената експертна справка относно самоличността на нарушителя. По силата на чл. 25, ал. 2 от ЗООРПСМ когато противообществената проява по чл. 21 от същия закон е унищожаване или повреждане на чуждо имущество и доколкото деянието не съставлява престъпление от общ характер, се налага задържане в териториална структура на МВР за срок от 10 до 20 денонощия или глоба от 500 до 1000 лв., както и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години.

В конкретния случай е наложена максималната предвидена от закона глоба от 1000 лева и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от 1 година, като съдът не е аргументирал решението си в тази част. При определяне на наказанието не е отчетено обстоятелството, че нарушението е за първи път и че жалбоподателят не е регистриран в Единния автоматизиран регистър на АИС „Спортни хулигани” към НИЦССМ – МВР като извършител на спортно хулиганство съгласно приложената в преписката справка от 18.03.2011г. По делото не са налични доказателства, установяващи отегчаващи обстоятелства, както и имущественото състояние на жалбоподателя, които да обосноват налагането на максималната предвидена от закона глоба. С оглед на това решението на СРС следва да се измени в частта на наложената глоба, като същата бъде намалена на предвидения от закона минимум от 500 лева.

В останалата част решението е съобразено с предписанията на нормата на чл. 25, ал.2 от ЗООРПСМ. Спазена е и процедурата за установяване на нарушението, предвидена в чл. 26 и сл. от ЗООРПСМ. Възраженията за ограничаване в правото на защита в съдебното производство пред СРС са неоснователни. Нормата на чл. 32 от ЗООРПСМ, изисква внесената в съда преписка по чл. 30 от същия закон да бъде разгледана в открито съдебно заседание не по-късно от 24 часа от получаването ѝ. В рамките предвидения от специалния закон срок, съдът е сторил необходимото, като е отложил делото за няколко часа и е дал възможност на жалбоподателя да ангажира адвокат, който е взел участие при

извършените процесуални действия.

Не се налице допуснати съществени нарушения при събирането на доказателствата както в административната фаза, така и в хода на съдебното производство, които да опорочават събраните доказателства. Съгласно чл. 29, ал. 1 от ЗООРПСМ за установяване извършването на противообществени прояви по този закон или на престъпления от общ характер може да се използват и видеозаписи и/или фотоснимки, направени при провеждането на спортното мероприятие. По силата на ал.2 от същата норма видеозаписите и/или фотоснимките по ал. 1 се приобщават чрез съставяне на протокол, подписан от органите по чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ и от специалист-технически помощник. В конкретния случай видео – записът на срещата от 26.02.2011г. е приобщен с протокол от 17.03.2011г., подписан от полицейски орган и В Каралийски – оператор в МВР, извършил заснемането. Към момента на подписване на протокола, последният не е имал качеството свидетел, поради което забраната по чл. 126, ал. 3 от НПК във връзка с чл. 148, ал.1 от същия кодекс е неприложима.

Твърденията за предубеденост на съдебния състав и погазване презумпцията за невинност също са неоснователни. В тази връзка жалбоподателят е имал възможност да поиска отвод на съдията, но видно от протокола за о.с.з. на 14.04.2011г. не е сторил това. Такова искане не е направено и от представляващия го по делото адвокат. Твърденията за поведението на съда по време на съдебното заседание остават недоказани.

Доводите за маловажност на случая следва да бъдат охвърлени като неоснователни. По аргумент от чл. 9 от НК противообществената проява на жалбоподателя по време на спортното мероприятие на 26.02.2011г., описана в атакуваното решение и в акта за установяване на нарушение по ЗООРПСМ не разкрива по-ниска обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на противообществени прояви по чл. 21 от ЗООРПСМ. Разпоредбите на чл. 51 от ЗООРПСМ във връзка с чл. 39, ал.2 от ЗООРПСМ, на които се позовава жалбоподателят са относими към маловажни случаи на административни нарушения по чл. 45 – 50 от този закон, доколкото систематичното им място е в раздел II, „Административнонаказателни разпоредби”, а не до маловажни случаи на прояви по чл.21 от ЗООРПСМ.

Предвид всичко изложено жалбата се явява основателна в частта относно наложената глоба в максимален размер, която следва да бъде определена в предвидения от закона минимум и неоснователна в останалата част.

Водим от горното, Административен съд, С. град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 14.04.2011г. на С районен съд, постановено по НАХД № 6946/2011г. в частта, в която на основание чл.25, ал.2 от ЗООРПСМ на Н. Д. Т. от град С. е наложена глоба от 1000 лева и вместо него постановява: **НАМАЛЯВА** размера на наложената глоба на 500 /петстотин/ лева.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.04.2011г. на С районен съд, постановено по НАХД № 6946/2011г. в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: